

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ «ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ЕКОНОМІКИ ТА
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ» ПРАТ «ПВНЗ «ЗІЕІТ»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії

 Геннадій ТУРОВЦЕВ

« 04 » травня 2026 року

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ
(на основі базової середньої освіти)

Освітньо-професійний ступінь: фаховий молодший бакалавр

Спеціальності/освітньо-професійні програми:

F2 Інженерія програмного забезпечення/ Інженерія програмного забезпечення

F7 Комп'ютерна інженерія/ Комп'ютерна інженерія

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного випробування у форматі співбесіди для абітурієнтів, які обирають спеціальності F2 Інженерія програмного забезпечення, F7 Комп'ютерна інженерія передбачає проведення оцінювання в очному або дистанційному форматі (для вступників, які знаходяться за межами м. Запоріжжя).

Для успішного проходження співбесіди абітурієнт повинен мати глибокі знання шкільної програми з предметів «Українська мова» та «Математика» за 5-9 класи. Програма співбесіди розроблена відповідно до Закону України «Про загальну середню освіту», Державного стандарту базової загальної середньої освіти, а також з урахуванням діючих програм:

- з української мови для шкіл з українською мовою навчання (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804);
- з математики (лист Міністерства освіти і науки України від 17.08.2017 № 1/11-8269).

У програмі співбесіди представлено перелік та зміст розділів шкільної програми з української мови та математики. Цей перелік допоможе вступнику систематизувати свої знання та зорієнтуватися в питаннях, на які слід звернути увагу під час підготовки до співбесіди.

РОЗДІЛИ З ДИСЦИПЛІНИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА СПІВБЕСІДУ

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
1. Орфографія	Спрощення в групах приголосних. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.	Вступник має вміти: розпізнавати явища уподібнення та спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних, а також чергування у-в і і-й; ідентифікувати вивчені орфограми; правильно писати слова з цими орфограмами, а також знаходити та виправляти орфографічні помилки відповідно до вивчених правил.

	Правопис часток не / ні з різними частинами мови Правопис неозначених і заперечних займенників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.	
2.Лексикологія. 3. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми, джерела походження фразеологізмів	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній, спільний. Рід незмінюваних іменників іншомовного походження. Число іменників. Відмінювання іменників.	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2.Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення.	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Групи числівників за будовою. Розряди числівників за значенням. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з

		іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням.	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Дієприкметниковий зворот. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. та наказового способів дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий.	Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно

		писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні
4.7. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Частка як службова частина мови.	Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки.
5. Синтаксис 5.1. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, за складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
5.1.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
5.1.2. Другорядні члени речення у двоскладному й	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина.	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості

одно складному реченні		другорядних членів речення в мовленні
5.1.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.1.4. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.1.5. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою.	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Пунктуація	Тире між підметом і присудком. Порівняльний зворот. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в складних реченнях. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою.	

РОЗДІЛИ З ДИСЦИПЛІНИ МАТЕМАТИКА, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА СПІВБЕСІДУ

Алгебра

1. Натуральні числа і нуль. Прості і складені числа. Дільник, кратне. Найбільший спільний дільник. Найменше спільне кратне. Ознаки подільності на 2, 3, 5, 9, 10.
2. Цілі числа. Раціональні числа. Їх додавання, віднімання, множення, ділення. Порівняння раціональних чисел.
3. Дійсні числа, запис числа у вигляді десяткового дробу.
4. Десяткові дробі. Читання та запис десяткових дробів. Порівняння десяткових дробів. Додавання, віднімання, множення і ділення десяткових дробів. Наближене значення числа. Округлення чисел. Відсоток. Основні задачі на відсотки.
5. Додатні та від'ємні числа. Протилежні числа. Модуль числа, його геометричний зміст. Порівняння додатних та від'ємних чисел. Додавання, віднімання, множення і ділення додатних і від'ємних чисел.
6. Поняття про число як результат вимірювань. Раціональні числа. Запис раціональних чисел у вигляді десяткових дробів. Властивості арифметичних дій.
7. Числові вирази. Застосування букв для запису виразів. Числове значення буквених виразів. Обчислення за формулами. Перетворення виразів: розкриття дужок, зведення подібних доданків.
8. Поняття про пряму пропорційну залежність між величинами. Пропорції. Основна властивість пропорції. Розв'язування задач за допомогою пропорцій.
9. Зображення чисел на прямій. Координата точки на прямій. Формула відстані між двома точками із заданими координатами.
10. Прямокутна система координат на площині, точки на площині. Координати (абсциса і ордината). Формула відстані між двома точками площини, заданими координатами.
11. Ірраціональні числа. Дійсні числа. Числові нерівності та їх властивості. Почленне додавання та множення числових нерівностей.
12. Вимірювання величин.
13. Одночлен. Піднесення одночлена до степеня.
14. Многочлен. Степінь многочлена. Додавання, віднімання і множення многочленів. Розкладання многочлена на множники.
15. Формули скороченого множення. Застосування формул скороченого множення для розкладання многочлена на множники..
16. Квадратний тричлен. Розкладання квадратного тричлена на лінійні множники.
17. Алгебраїчний дріб. Основна властивість дробу. Скорочення алгебраїчних дробів. Додавання, віднімання, множення і ділення алгебраїчних дробів. Тотожні перетворення раціональних алгебраїчних виразів.

18. Степінь з натуральним показником і його властивості. Степінь з цілим показником і його властивості. Стандартний вигляд числа. Перетворення виразів із степенями.

19. Квадратний корінь. Арифметичний квадратний корінь. Властивості квадратних коренів. Наближене значення квадратного кореня.

20. Рівняння. Корені рівняння. Лінійні рівняння з однією змінною. Квадратне рівняння. Формули кореня квадратного рівняння. Розв'язування раціональних рівнянь.

21. Системи рівнянь. Розв'язування системи двох лінійних рівнянь з двома змінними та його геометрична інтерпретація. Розв'язування найпростіших систем, одне рівняння яких - першого, а друге - другого степеня. Розв'язування текстових задач за допомогою складання рівнянь, систем рівнянь.

22. Лінійна нерівність з однією змінною. Система лінійних нерівностей з однією змінною. Розв'язування нерівностей другого степеня з однією змінною.

23. Функції. Область визначення і область значень функції. Способи завдання функції. Графік функції.

24. Функції: $y = kx + b$, $y = kx$, $y = \frac{k}{x}$, $y = ax^2 + bx + c$, $y = \sqrt{x}$. Їх властивості і графіки.

25. Числова послідовність. Арифметична прогресія. Формула n-ого члена арифметичної прогресії. Сума арифметичної прогресії.

26. Числова послідовність. Геометрична прогресія. Формула n-ого члена геометричної прогресії. Сума геометричної прогресії. Нескінченна геометрична прогресія. Сума нескінченної геометричної прогресії.

Геометрія

1. Початкові поняття планіметрії. Геометричні фігури. Поняття про аксіоми і теореми. Поняття про обернену теорему.

2. Суміжні і вертикальні кути та їх властивості. Паралельні прямі і прямі, що перетинаються. Ознаки паралельності прямих. Перпендикулярні прямі. Теореми про паралельність і перпендикулярність прямих.

3. Трикутник. Властивості рівнобедреного трикутника. Сума кутів трикутника. Теорема Піфагора та наслідки з неї.

4. Паралелограм та його властивості. Ознаки паралелограма. Прямокутник, ромб, квадрат та їх властивості. Трапеція та її властивості.

5. Коло і круг. Дотична до кола та її властивості.

6. Властивості серединного перпендикуляра до відрізка. Коло, описане навколо трикутника. Властивості бісектриси кута. Коло, вписане в трикутник.

7. Поняття про рівність фігур. Ознаки рівності трикутників. Ознаки подібності трикутників (без доведення).

8. Довжина відрізка та її властивості. Відстань між точками. Відстань від точки до прямої.

9. Величина кута та її властивості. Вимірювання вписаних кутів.
10. Довжина кола. Довжина дуги. Число π .
11. Поняття про площі, основні властивості площ. Площа прямокутника, трикутника, паралелограма, трапеції. Відношення площ подібних фігур. Площа круга та його частин.
12. Синус, косинус і тангенс кута.
13. Співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника. Теореми синусів і косинусів. Розв'язування трикутників.
14. Прямокутна система координат на площині. Формула відстані між двома точками площини, заданими координатами. Рівняння прямої і кола.
15. Вектор. Довжина і напрям вектора. Кут між векторами. Колінеарні вектори. Сума векторів та її властивості. Добуток вектора на число та його властивості. Координати вектора.

II. Основні теореми і формули

Алгебра

1. Функція $y = kx$, її властивості і графік.
2. Функція $y = \frac{k}{x}$, її властивості і графік.
3. Функція $y = kx + b$, її властивості і графік.
4. Функція $y = x^n$, її властивості і графік.
5. Функція $y = ax^2 + bx + c$, її властивості і графік.
6. Формули коренів квадратного рівняння.
7. Запис квадратного тричлена у вигляді добутку лінійних множників.
8. Формули скороченого множення:

$$(a \pm b)^2 = a^2 \pm 2ab + b^2, (a + b)(a - b) = a^2 - b^2$$
9. Розв'язування лінійних рівнянь і таких, що зводяться до лінійних.
10. Розв'язування лінійних нерівностей і систем лінійних нерівностей.
11. Розв'язування систем двох лінійних рівнянь:

$$\begin{aligned} a_1x + b_1y &= c_1 \\ a_2x + b_2y &= c_2 \end{aligned}$$

Геометрія

1. Властивості рівнобедреного трикутника.
2. Властивості бісектриси кута.
3. Ознаки паралельності прямих.
4. Теорема про суму кутів трикутника.
5. Властивості паралелограма і його діагоналей.
6. Ознаки рівності, подібності трикутників.
7. Властивості прямокутника, ромба, квадрата,
8. Коло, вписане в трикутник, і коло, описане навколо трикутника.
9. Теорема про кут, вписане в коло.
10. Властивості дотичної до кола.

11. Теорема Піфагора та наслідки з неї.
12. Значення синуса, косинуса кутів 0° , 30° , 45° , 60° , 90° .
13. Співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника.
14. Сума векторів та її властивості.
15. Формули площ паралелограма, трикутника, трапеції.
16. Рівняння кола. Площа, довжина кола.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. М. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання : навч. посіб. з урахуванням нового правопису. — Київ : Книголав, 2020. — 112 с.
2. Глазова О. П., Кузнєцова Ю. Б. Українська мова : підруч. для 5–9 кл. закл. заг. серед. освіти. — Київ : Освіта, 2018. — 464 с.
3. Заболотний В. В., Заболотний О. В. Українська мова : підруч. для 5–9 кл. закл. заг. серед. освіти. — Київ : Генеза, 2018. — 480 с.
4. Авраменко О. М. Українська мова : довідник + тести в одному томі. — Київ : Грамота, 2022. — 352 с.
5. Бібліотечка школяра. Довідник школяра з української мови та літератури. 5–9 класи. — Київ : Підручники і посібники, 2020. — 256 с.
6. Словник синонімів української мови / за ред. В. В. Левченка. — Київ : Наукова думка, 2020. — 512 с.
7. Словник антонімів української мови / уклад. В. В. Шанський. — Харків : Торсінг, 2021. — 192 с.
8. Словник фразеологізмів української мови / уклад. О. С. Мельничук. — Київ : Наукова думка, 2021. — 512 с.
9. Орфографічний словник української мови. — Київ : Український мовно-інформаційний фонд НАН України, 2020. — 384 с.
10. Бевз Г. П., Бевз В. Г. Математика. Алгебра і геометрія : підруч. для 9 кл. закл. загал. серед. освіти. — Київ : Освіта, 2017. — 320 с.
11. Істер О. С. Алгебра : підруч. для 9 кл. закл. загал. серед. освіти. — Київ : Генеза, 2017. — 288 с.
12. Істер О. С. Геометрія : підруч. для 9 кл. закл. загал. серед. освіти. — Київ : Генеза, 2017. — 256 с.
13. Збірник завдань для державної підсумкової атестації з математики. 9 клас / авт. кол. : Бевз Г. П. та ін. — Київ : Центр навчально-методичної літератури, 2023. — 112 с.
14. Шкільний математичний довідник / уклад. О. Т. Іванов. — Київ : Літера ЛТД, 2021. — 192 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ

Максимальна кількість балів, що може отримати вступник під час усної співбесіди – 200. Отримані бали за співбесіду переводяться в 200 бальну шкалу відповідно до таблиці 3.

Вступник, якій набрав менше 100 балів, до подальшої участі у конкурсному відборі не допускається, і за результатами співбесіди йому виставляється «не зараховано».

Оцінювання результатів співбесіди з української мови ґрунтується на знаннях та компетенціях, які здобули вступники. Основні критерії включають:

- правильне написання слів з вивченими орфограмами;
- вміння знаходити та виправляти орфографічні помилки;
- знання лексики української мови, зокрема розрізнення синонімів, омонімів, антонімів, паронімів, а також однозначних і багатозначних слів, прямого та переносного значення;
- здатність розуміти та пояснювати образне значення фразеологізмів;
- застосування морфологічних норм української мови;
- вміння правильно ставити розділові знаки відповідно до вивчених правил у простих і складних реченнях;
- дотримання норм мовленнєвого етикету.

Програма також включає оцінку рівня розвитку умінь у ключовій компетентності спілкування державною мовою, а саме:

- використання української мови як державної для духовного, культурного та національного самовираження;
- володіння всіма формами мовленнєвої діяльності;
- усне та письмове тлумачення понять і фактів, а також вираження думок, почуттів і поглядів;
- оцінка та осмислення комунікативних ситуацій;
- реагування на широкий спектр соціальних і культурних явищ за допомогою мовних засобів;
- адекватний вибір мовно-виражальних засобів відповідно до змісту та умов спілкування;
- знання стилів, типів і жанрів української мови;
- правильна вимова та написання слів, а також формування їх граматичних форм;
- конструювання речень і текстів;
- дотримання норм етикету під час спілкування.

При оцінюванні відповідей з української мови основна увага звертається на такі критерії:

1. повнота та точність відповіді;
2. рівень усвідомлення і розуміння матеріалу;
3. мовленнєве оформлення відповіді.

Відповіді абітурієнтів повинні бути зв'язними та логічно послідовними.

Таблиця 1. Критерії оцінювання усної відповіді з української мови за 12-бальною шкалою

Рівні навчальних досягнень	Бали	Характеристика навчальних досягнень вступника
Початковий	1	Вступник може розрізняти об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, будує лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна.
	2	Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; будує лише окремі фрагменти висловлювання, лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.
	3	Вступник відтворює менш як половину навчального матеріалу; може дати відповідь із кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок; висловлювання не є завершеним текстом, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.
Середній	4	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий.
	5	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; формулює поняття, наводить приклади; підтверджує висловлене судження прикладами; питання значною мірою розкриті, але трапляються недоліки за низкою показників; поверхово розкрито питання, бракує єдності стилю та інше.
	6	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом; висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання на практиці; виклад загалом зв'язний, питання в цілому розкрито, але помітний репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.
Достатній	7	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст; розуміє основоположні теорії і факти, установлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок; вдало добирає лексичні засоби але у відповіді є недоліки, наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується, правила не завжди підтверджуються прикладами тощо.
	8	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами,

		робити висновки; вдало добирає лексичні засоби; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	9	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовую загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; вдало добирає лексичні засоби. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
	10	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові мовні факти, явища, ідеї, наводить доречні приклади. Мова відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності.
Високий	11	Вступник володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх; уміє застосовувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності. Відповідь у цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю.
	12	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована, вступник уміє застосовувати знання творчо. Відповідь відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю.

Оцінювання результатів співбесіди з математики ґрунтується на знаннях та компетенціях, які здобули вступники. Основні критерії включають:

- Володіння обчислювальними навичками при виконанні операцій з раціональними числами, такими як натуральні, цілі, звичайні та десяткові дробі.
- Уміння виконувати тотожні перетворення основних алгебраїчних виразів, включаючи многочлени, дробово-раціональні вирази, що містять степені та корені, а також тригонометричні вирази.
- Здатність розв'язувати рівняння, нерівності та їх системи першого і другого ступенів, а також задачі за допомогою рівнянь та їх систем.
- Уміння будувати графіки функцій, передбачених навчальною програмою.
- Здатність зображати геометричні фігури та виконувати прості побудови на площині.
- Володіння навичками вимірювання та обчислення довжин, кутів і площ, які застосовуються для розв'язання різноманітних практичних задач.
- Уміння використовувати властивості геометричних фігур при розв'язуванні задач на обчислення та доведення.

При оцінюванні відповідей з математики основна увага звертається на такі критерії:

- Розв'язання повинно бути математично коректним і повним.
- Методи розв'язання, а також форми їх запису і форми запису відповідей можуть варіюватися. Якщо завдання можна вирішити кількома способами, достатньо навести розв'язання лише одним із них.
- Максимальна кількість балів надається за розв'язання завдання, в якому обґрунтовано отримано правильну відповідь.

– Під час виконання завдання дозволяється використовувати без доведення та посилань будь-які математичні факти та твердження, що містяться в підручниках і навчальних посібниках, рекомендованих Міністерством освіти і науки України.

Таблиця 2. Критерії оцінювання усної відповіді з математики за 12-бальною шкалою

Рівні навчальних досягнень	Бали	Характеристика навчальних досягнень вступника
Початковий	1	Уміння розпізнавати один із кількох запропонованих математичних об'єктів (символів, виразів, геометричних фігур тощо), виділивши його серед інших; -читати і записувати числа, записувати математичний вираз, формулу; - зображувати найпростіші геометричні фігури.
	2	Уміння виконувати однокрокові дії з числами, найпростішими математичними виразами; упізнавати окремі математичні об'єкти і пояснювати свій вибір.
	3	Уміння співставляти дані, або словесно описані математичні об'єкти за їх суттєвими властивостями.
Середній	4	Уміння відтворювати означення математичних понять і формулювання тверджень; називати елементи математичних об'єктів; формулювати деякі властивості математичних об'єктів.
	5	Уміння ілюструвати означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій прикладами; розв'язувати завдання обов'язкового рівня за відомими алгоритмами з частковим поясненням.
	6	Уміння ілюструвати означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій власними прикладами; самостійно розв'язувати завдання обов'язкового рівня з достатнім поясненням; запис математичного виразу, формулу за словесним формулюванням і навпаки.
Достатній	7	Уміння застосовувати означення математичних понять та їх властивостей для розв'язання завдань в знайомих ситуаціях; знання залежності між елементами математичних об'єктів; самостійне розв'язання завдань, передбачених програмою, без достатніх пояснень.
	8	Уміння володіти визначеним програмою навчальним матеріалом; самостійно виконувати завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляти допущені помилки; повністю аргументувати обґрунтування математичних тверджень; розв'язувати завдання з достатнім поясненням.
	9	Уміння вільно володіти визначеним програмою навчальним матеріалом; самостійно виконувати завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляти допущені помилки; повністю аргументувати обґрунтування математичних тверджень; розв'язувати завдання з достатнім поясненням.
Високий	10	Знання, уміння й навички повністю відповідають вимогам програми: усвідомлення нових математичних фактів, ідей, уміння доводити передбачені програмою математичні твердження з достатнім обґрунтуванням; розв'язувати завдання з повним поясненням і обґрунтуванням.
	11	Уміння вільно і правильно висловлювати відповідні математичні міркування, використовувати набуті знання і вміння в незнайомих ситуаціях; знати передбачені програмою основні методи розв'язання завдання і вміння їх застосовувати з необхідним обґрунтуванням.

	12	Уміння виявляти варіативність мислення і раціональність у виборі способу розв'язання математичної проблеми; уміння узагальнювати й систематизувати набуті знання; здатність до розв'язування нестандартних задач і вправ.
--	----	---

Таблиця 3. Переведення результатів співбесіди, оціненої за 12 бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів.

1	Не склав	3	110	5	130	7	150	9	170	11	190
1,1		3,1	111	5,1	131	7,1	151	9,1	171	11,1	191
1,2		3,2	112	5,2	132	7,2	152	9,2	172	11,2	192
1,3		3,3	113	5,3	133	7,3	153	9,3	173	11,3	193
1,4		3,4	114	5,4	134	7,4	154	9,4	174	11,4	194
1,5		3,5	115	5,5	135	7,5	155	9,5	175	11,5	195
1,6		3,6	116	5,6	136	7,6	156	9,6	176	11,6	196
1,7		3,7	117	5,7	137	7,7	157	9,7	177	11,7	197
1,8		3,8	118	5,8	138	7,8	158	9,8	178	11,8	198
1,9		3,9	119	5,9	139	7,9	159	9,9	179	11,9	199
2	100	4	120	6	140	8	160	10	180	12	200
2,1	101	4,1	121	6,1	141	8,1	161	10,1	181		
2,2	102	4,2	122	6,2	142	8,2	162	10,2	182		
2,3	103	4,3	123	6,3	143	8,3	163	10,3	183		
2,4	104	4,4	124	6,4	144	8,4	164	10,4	184		
2,5	105	4,5	125	6,5	145	8,5	165	10,5	185		
2,6	106	4,6	126	6,6	146	8,6	166	10,6	186		
2,7	107	4,7	127	6,7	147	8,7	167	10,7	187		
2,8	108	4,8	128	6,8	148	8,8	168	10,8	188		
2,9	109	4,9	129	6,9	149	8,9	169	10,9	189		